WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 46 14 NOV. 1964

Beste vrienden en vriendinnen

Ik ken een jongen, Frits heet hij, die niet van gymnastiek houdt. Nu is dat niets bijzonders: er zijn meer jongens die niet van gymnastiek houden, maar deze Frits wist altijd wel een smoesje te bedenken om niet met de lessen mee te hoeven doen. De ene keer had hij pijn in zijn buik, de andere keer in zijn hoofd en bij de volgende les monkeerde er iets aan zijn tenen. Maar de meest gebruikte uitvlucht was toch wel zijn „hoofdpijn".
Natuurlijk loopt zoiets op den duur in de gaten, en Frits, die niet op zijn achterhoofd is gevallen, al zou je dat misschien wel zeggen aan de vele keren dat hij over „hoofdpijn" klaagt, besloot dat hij weer eens iets anders moest verzinnen om de gymnastieklessen te ontduiken. Hij zou nu maar eens iets aan zijn arm krijgen! Een gekneusde arm: dat was een aardige uitvlucht voor de volgende les. Hij wikkelde, om het helemaal echt te laten lijken, een groot verband om zijn arm en verscheen op school met een pijnlijk gezicht en een stijve, ingezwachtelde arm. „Wat heb je aan je arm, Frits?" vroeg de gymnastiekleraar.
„Gekneusd, meneer," zei Frits. „U begrijpt . . ."
„Ga maar aan de kant zitten," zei de leraar. „Jij hebt toch ook altijd pech!"
De jongens kregen die dag handbal. Het werd een spannende wedstrijd, maar plotseling, in het heetst van de strijd, liep de bal leeg. Er zat een klein lek in, dat nog niet eerder was ontdekt.
„Hier, Frits, ga jij even een andere bal halen," riep de leraar en gooide Frits de lekke bal toe. Frits ving hem . . . met zijn „gekneusde" arm! Alle jongens begonnen te lachen en de leraar lachte het hardst.
„Wat fijn dat je arm opeens beter is, hè, Frits?" zei hij. „Kom, jongen, doe mee en laat die komedie voortaan achterwege!"
Frits vluchtte met een hoofd als een tomaat naar de kleedkamer om een andere bal te halen. Hij heeft bij de gymnastieklessen nooit meer een uitvlucht durven bedenken!

OOM DONALD

ONZE PRIJSVRAAG

No. 46

Tom, een van de tweelingbroers, doet niets liever dan puzzels bedenken voor zijn broertje Tim, die het altijd weer interessant vindt om ze in de kortst mogelijke tijd op te lossen.
Je ziet ze hier weer bezig. Tom schreef een bekend spreekwoord op, waarna hij het papier in reepjes knipte, zodat er op elk strookje één of meer letters stonden.
Lachend hutselde hij ze door elkaar en legde ze voor Tim op de tafel neer. Zou het hem lukken het spreekwoord te vinden?
Probeer jij het ook eens. Het zal best gaan, vooral als je weet dat het spreekwoord met de letters op het gele strookje begint, en met die op het rode strookje eindigt.
Heb je het spreekwoord gevonden, schrijf het op een briefkaart en stuur die vóór 19 november aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.
Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing nr. 46".
Veel succes, allemaal.

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Marianne Boggerman, Rotterdam. Zeg, Marianne, je moet me toch nog eens uitleggen hoe het kan dat jij in januari overgaat — dat lijkt me iets heel ongewoons! Ik moest je de groeten van Willie Wortel doen en zeggen dat hij niet anders doet den nieuwe uitvindingen maken. Dag, Marianne!

Franki Verlinden, Helmond. Zeg, Franki, als je me weer eens schrijft, vertel dan eens iets over jezelf! Die tekening van Katrien was erg leuk, hoor. Dag, Franki, krijg ik eens een fijne lange brief van je?

Teun Boschlo, Almen. Dat was een gezellige lange brief, Teun! Hebben jullie poezen ook namen? Vertel je me eens hoe ze heten en of je de naam van die neger nu wel kan schrijven? Dag, Teun.

Krijg ik ook eens een briefje van de kinderen die mij nog nooit hebben geschreven? Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam. Zet wel duidelijk je naam en adres op de envelop en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.**

Ons ziekenlijstje

Henkie Visser is drie jaar en is al heel lang ziek. Sturen jullie hem eens een mooie kaart? Zijn adres is: Schoolstraat 23, Workum.

Casper van Leijden is 9 jaar en ligt al een poosje in het sanatorium. Hij spaart speldjes, sigarebandjes en foto's van filmsterren. Zijn adres is: San. „De Klokkenberg", Julianapaviljoen, Serre 35, Breda.

Martin v. d. Bie is 7 jaar en is al heel lang ziek. Hij wil het liefst mooie prentbriefkaarten en speldjes hebben. Zijn adres is: Zuiderziekenhuis, Paviljoen 3, Rotterdam.

Herman Euverink is 11 jaar en ligt thuis. Hij spaart pestzegels. Zijn adres is: Buurstestraat 362, Enschede.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 39 zijn:
1e prijs: horloge: I. Visser, **Waterweg 15, De Haukes-Wieringen.**
2e prijs: bouwdoos: Yvo van der Auwera, 7e Olympiadelaan 114, **Antwerpen.**
3e prijs: badmintonspel: Inge Turnhoudt, **R'dam-25**; B. Tromp, **Hoeveloken**; G. en G. Tammenga, **Annen**; L. Reidsma, **Katwijk a. Zee**; D.-J. Bruins, **Best**; M. en L. Witteveen, **Hengelo (O.)**; L. Huystee, **A'dam-W.**; R. Wolf, **Groenlo**; Adrie Albregtse, **Breskens**; Zusjes Bron, **Den Haag**. **Bal:** W. Feenstra, **Akkerwoude**; H. Ananias, **Ter Apel**; Yvonne Versteeg, **Utrecht**; T. Ruyters, **Eindhoven**; L. Lips, **Oelft**; J. Bultink, **Terschuur**; T. Jansen, **Woerden**; T. Bos, **Bleskensgraaf**; A. Engbersen, **Enschede**; K. v. Dong, **Hoogkerk**; M. de Grijs, **Baarn**; A. Smit, **Elburg**; A. v. Eijk, **Rheden**; R. Bek, **Weesp**; Doret Jonker, **Son**; Guus v. Bodegraven, **Schagerbrug**; L. Oostendorp, **Nijkerk**; B. Drost, **Venlo**; T. Edelhausen, **Maastricht**; Hans v. d. Elsaker, **Laren (N.H.)**.

De oplossing van prijsvraag nr. 44 luidt: **TAART.**

WALT DISNEY

Diederik Duck

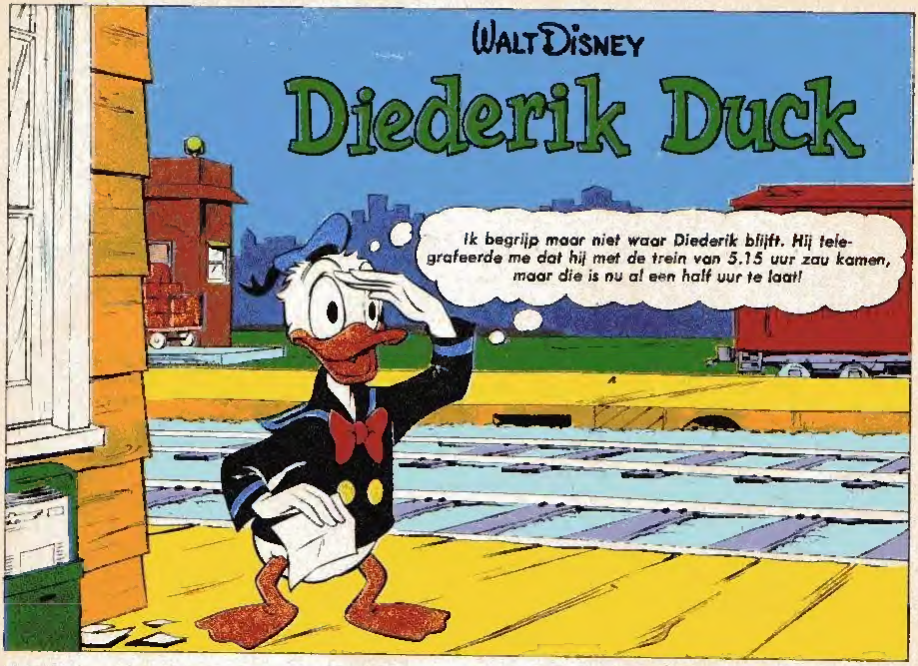

GA WEG EN BLIJF WEG!
Hé, hoor dat eens! Waar zouden ze zich op de locomotief zo druk over maken?

En neem dat boek van je ook mee!

Het is neef Diederik! Geen wonder dat de trein zo laat is, hij heeft de machinist van zijn werk gehouden!

Ha, neef Donald! Ik zie dat je nog steeds dat ouwe, goedkope, sloppe matrozenpak draagt!

Ja, natuurlijk! Wat mankeert er aan?
Het is in een winkel gekocht, dat zegt alles!

Volgens mijn boek van Frederik Schietspoel is de enige kleding waar je werkelijk plezier van hebt, de kleding die je thuis helemaal zelf hebt gemaakt. En dat ga ik nu voor jou doen!
WEEF AAN UW GELUK

Natuurlijk Diederik, natuurlijk, jongen! Dat komt best in orde, hoor! Laten we eerst maar naar huis gaan!

Meneer Diederik Duck, waar zal ik uw spullen heen sturen?
2-HB-3
Naar de woning van Donald Duck natuurlijk! Waar anders heen?
Het zal wel een oud spinnewiel zijn of zo!

Laat 'ns zien, ik zal maar een overjas voor je maken!
Ik wou dat hij het vergat!

Ga maar vast naar binnen en houd je zolang met je breiwerkje bezig, dan ga ik in die tijd snel wat boodschappen doen!

Oh, lieve help! Het is hier veel te vol! Daar kan mijn apparaat nooit bij!

Al die spullen staan maar in de weg! Ik zal ze zolang buiten zetten!

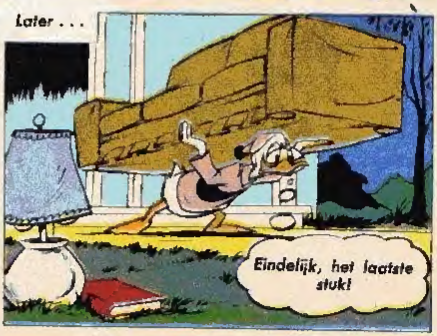
Later . . .
Eindelijk, het laatste stuk!

Hé, kwibus! Waar maeten we met die rommel heen?
ROMMEL?
Laat ik je vertellen dat dat het beste apparaat is dat er bestaat voor de edele weefkunst! Knoop dat in je aren!
Mij best! Nau, waar wil je die edele weefkunstjes-rommel hebben?
Naar de weefkamer! Waar anders?
Oh, wat een stamme, stompzinnige stommeling!
Oh, wat een klant!
En breng het materiaal naar de achtertuin!
Later . . .
Ik wou maar dat neef Donald thuiskwam zodat ik hem de maat kon nemen voor zijn jas!

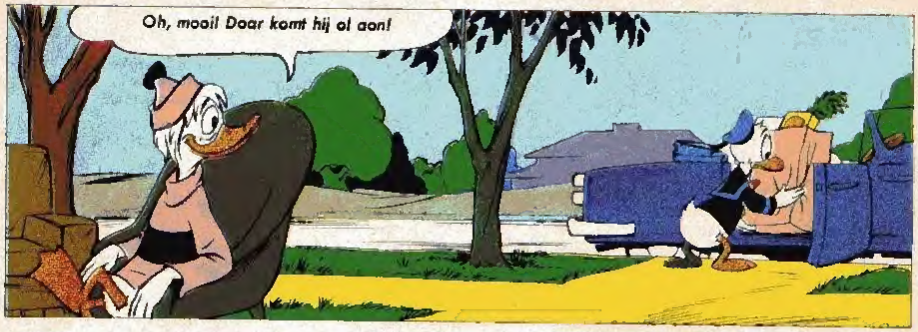
Oh, mooi! Daar komt hij al aan!

Schiet een beetje op, Donald, ik wil je de maat nemen voor die jas die ik voor je ga maken!

Dat kan wel even wachten, hoor! Ik wil eerst een poosje uitrusten!

Ah! Het is heerlijk om zo in mijn gemakkoosde schommelstoel te zitten!

Hé, het is hier tamelijk frisjes! Waarom heb je de verwarming niet aangedaan?

Iedereen zou het frisjes vinden als hij kleren van zulke slechte kwaliteit droeg!

Gunst, wat is dat voor een schilderij? Dat is me nooit eerder opgevallen! Heb jij dat door gehangen?
Of heb je nieuw behang opgeplakt?

Help! Moord! Brand! Politie! Iemand heeft mijn huis gestolen! Houd de dief!
Rustig, jongen, kalm!
Je valt van je geliefkoosde schommelstoel!

Niemand heeft je huis gestolen! Daar staat het!
Wat? Hoe? Waar! Waar?

Ja, m-maar w-wat is er dan aan de hand?

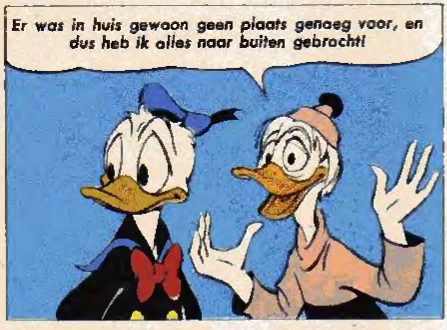
Er was in huis gewoon geen plaats genoeg voor, en dus heb ik alles naar buiten gebracht!

M-maar wat staat er dan binnen?
WACHT!

AUW! BAM!

Dat is mijn weefgetauw! Sta even stil, Donald!

En WAT is DAT?
Oh, dat is mijn materiaal! Ik heb ze gescharen terwijl jij je boodschappen deed!

Ik ga je een jas maken van 30% wol, 30% kameelhaar, 30% lama en 30% angora!
30 + 30 + 30 + 30 . . .

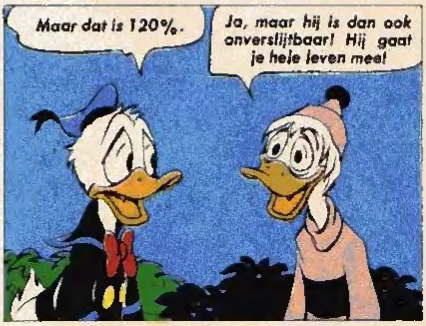
Maar dat is 120%.
Ja, maar hij is dan ook onverslijtbaar! Hij gaat je hele leven mee!

Ga jij daar nou maar rustig zitten en naar de televisie kijken, dan zal ik een mooie jas voor je weven!
Ik begrijp niet dat hij nooit goed heeft leren rekenen!

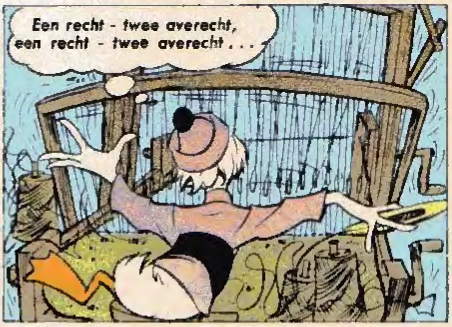
Een recht - twee averecht, een recht - twee averecht . . .

Oeps! Daar weef ik het haardkleedje bijna mee!

Waarom moest hij van alle neven nou juist mij uitzoeken?
OH, WAAROM?
(SNIK)

SLURP!

Kssss!! Vort! Ga weg, beest! Laat me met rust!

Urk,oebe! giroef? *
* Wat is er met hem aan de hand? Ik had alleen maar medelijden met hem!

Naa! Braa! *
* Ik denk dat Diederik hem van streek maakt!

Bèè bèè? Blaat! *
* HEM van streek maakt? Wat doet hij ons dan wel niet? Wij zitten ons hele leven met hem opgescheept!

Kijk, het is klaar! Een heel nieuw model, door mij persoonlijk antworpen!

Nou, laat ik het ding maar aantrekken! Per slot van rekening is hij mijn gast en (brrrr!) neef!

Wat vind je ervan, neef? Geweldig, hè? Is het niet adembenemend?
Oef! Zeg dat wel!

Ga eens een eindje achteruit, zodat ik je goed kan bekijken!

Verbazingwekkend, dat is het woord. Gewoon verbijsterend!
Geweldig! Ik ben er zo verschrikkelijk blij mee! Wat een prachtjos!
Niet overdrijven, Donald!

Braa! *
Graeft! **
* Iemand zou het hem moeten zeggen!
** Hij weet het, hij weet het!

Bèèèh! *
* Als het mij ook zo slecht stond, ben ik blij dat hij het heeft afgeschoren!

Ik heb mezelf helemaal aan deze schepping gegeven! Ik ben doodop! Wil je ons naar het station brengen?

Of ik dat wil? Natuurlijk! Graag zelfs! Meteen!

Kom, veestapel! Ik kom het weefgetouw later wel eens halen, Donald!
Laat maar!

Het was een leuk bezoekje, neef!
Aan alles komt een eind!
En dat is maar gelukkig ook!

Vlug! Doe die deur dicht! Daar komt die gek weer! Laat hij maar een andere trein nemen. Veiligheid voor alles!

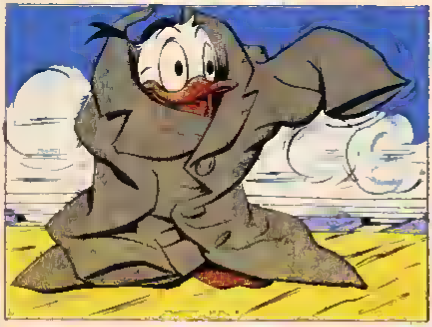

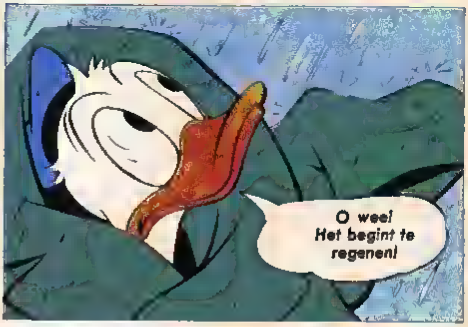
O wee! Het begint te regenen!

Nou, het kan me niet schelen hoe hij eruit ziet, maar ik ben toch blij dat ik die jas nu heb!

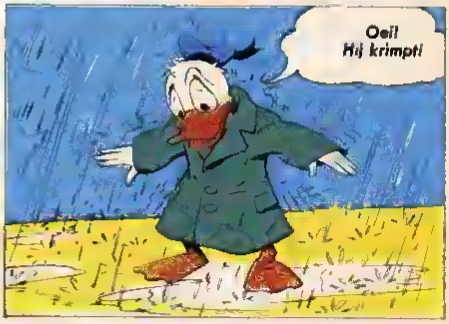
Oei! Hij krimpt!

Wel allemensen! Kijk nou eens!
Ik kan het niet geloven! Hij ruikt nog steeds een beetje vreemd, maar hij past werkelijk schitterend! Hoe bestaat het! Niet te geloven!
DIERENPARK
Kom mee, jongens! Daar gaat er eentje van ons soort!
Oh, nee!
Later . . .
Hé, baas! Hier is de een of andere gek die zegt dat er vier van onze dieren bij hem zijn! Ze zitten met z'n allen buiten in de regen naar de televisie te kijken!
Ja! Maar die een of andere gek ben jezelf!

✳ AUTO-RACES ✳

Weet je wat we deze keer samen gaan maken? Een autoracespel waarmee je echte en opwindende wedstrijden kunt houden Het leuke daarbij is nog dat je 't spel met je broertjes of vriendjes samen in elkaar kunt zetten want alles wat je ervoor nodig hebt, maken we deze keer zelf Om te beginnen de auto's Voor elke auto heb je een vurehouten lat nodig van 17 cm lang, 2 cm breed en 4 cm hoog, vier wielen, een schroefoog, een houten kraal en een stukje helder plastic In de tekening zie je de vorm van de auto Je maakt met de zaag en een houtrasp het stuk hout in dit model De plaats van de schroefoog, het stukje plastic en de houten kraal zie je weer in de tekening De wielen zet je met houtschroeven tegen de zijkanten van de auto Zorg ervoor dat de wielen echt soepel lopen
Vanzelfsprekend geef je de auto's een kleurtje en breng je nummers aan

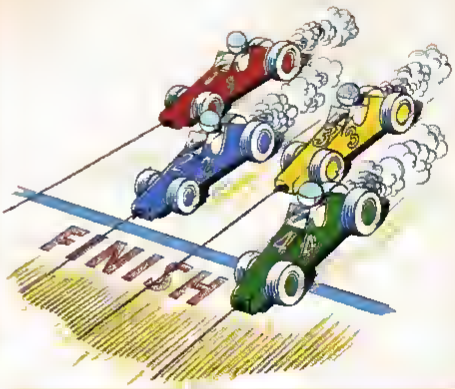

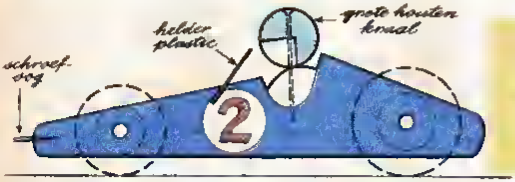

De bedoeling is nu — door snel het koord dat aan de voorkant van de racewagens is bevestigd, op de haspel te winden — de auto van de startlijn naar de finishlijn te laten rijden Wie het eerst over de finishlijn gaat, is winnaar Slaat de wagen om, dan is de coureur voor de duur van de race uitgeschakeld

In plaats van deze houten racewagens kun je natuurlijk ook een aantal plastic bouwkits kopen en in elkaar zetten Als je dan ouderwetse modellen koopt, kun je een old-timer wedstrijd houden
De auto's worden met behulp van een haspel in beweging gebracht In de tekening vind je twee verschillende haspels. De een hou je in de hand, de ander wordt op de racebaan vastgezet De handhaspel maak je van een rond stokje, een stukje metaalplaat en een metalen staafje (stukje lasdraad), de grondhaspel maak je van een blokje hout, twee stukjes metaalplaat en een metalen staafje
Je houdt de races op een oude tafel, waarop je een startlijn en een finishlijn trekt, of op een goed vlakke vloer Op de vloer kun je lijnen aanbrengen van gekleurd band, zodat je deze na het spel kunt weghalen.

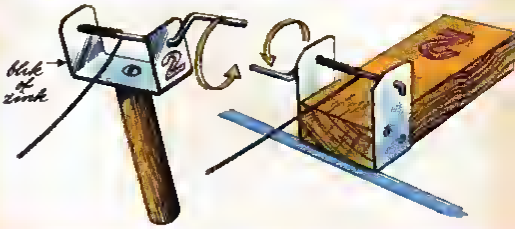

Raken twee wagens elkaar, dan kan de wedstrijdleider, evenals voor het naar zich toe trekken van de haspel, strafpunten uitdelen.

LUCIFERS-ESTAFETTE

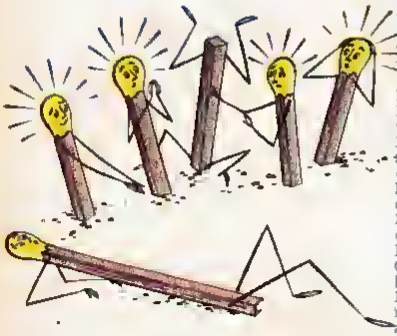

Dit spel kun je met een groot aantal kinderen spelen. De spelleider, die uit de kinderen wordt gekozen, verdeelt de kinderen in groepjes van 4 of vijf kinderen De groepjes moeten wel alle evenveel kinderen tellen
Dan trekt de spelleider twee lijnen op het gras of het zand waarop dit spel wordt gespeeld De afstand tussen de lijnen moet ongeveer 10 meter bedragen. Achter een van de lijnen stellen de groepjes kinderen zich netjes in een rij op Dan krijgt de voorste man van elke rij van de spelleider een lucifer
Op het fluitsignaal van de spelleider kan het spel beginnen De voorste man van elk rijtje rent met zijn lucifer naar de andere lijn en steekt de lucifer daar met zijn kop omhoog in de grond.
Dan rent hij terug Zo gauw hij achter de lijn is waar de rest van zijn groepje staat, mag de tweede man gaan rennen.
Deze moet namelijk de lucifer weer ophalen en aan de derde geven, die op zijn beurt weer naar de lijn rent en de lucifer in de grond zet
De rij waarvan alle kinderen het eerst weer netjes in gelid staan, heeft gewonnen
De spelleider let goed op of de lucifers met de kop omhoog in de grond worden gestoken en dat zij met omvallen
Valt de lucifer namelijk om, dan moet degeen die hem in de grond gestoken heeft de lucifer weer rechtop gaan zetten, waardoor veel kostbare tijd verloren gaat

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

DE WIND IN ACTIE

Anemometer is het geleerde woord voor het hierbij afgebeelde instrument, dat aangeeft hoe hard het waait. De vier halve bollen draaien, al naar gelang de windkracht, namelijk langzaam of vlug rond. Zet de windmeter op een winderig plekje in de tuin of hoger nog op het dak van de schuur of garage, zodat hij goed wind kan vangen.

Als je naar de tekening kijkt dan kun je zien hoe het komt dat de meter door de wind in beweging wordt gebracht. De druk van de luchtstroom rust namelijk tegen de twee halve bollen die in elkaars verlengde dwars op de windrichting staan.

Langs de rechterbol kan de wind gemakkelijk wegkomen de linkerbol echter vangt de wind, zodat de druk tegen de bollen ongelijk wordt en de linkerbol naar achter wordt geduwd.

Je begrijpt dat het apparaat zo licht mogelijk moet draaien om zelfs van het minste zuchtje wind nog te kunnen profiteren. Hoe je een lichtdraaiende spil maakt zie je in de tekening. Je hebt ervoor nodig een metalen tube, een houten wieltje een houten propje of klosje en een spijker.

Het gat in het houten wieltje boor je op zodat de tube er precies door past. Het propje of klosje doorboor je. Door dit gat komt de spijker. Dan zet je het propje en de spijker in de tube. De punt van de spijker draait in een uitholling van een hardhouten stokje, dat je in de bovenkant van een koperen roe of stuk waterleidingpijp slaat.

De halve bollen monteren we op stukjes breipen, die we in gaatjes in de zijkanten van het houten wieltje steken. Voor de bollen nemen we helften van zeer lichte plastic, celluloid of metalen balletjes. Om ze op de stukjes breipen te kunnen vastzetten boren we gaten in de halve bollen.

Een extra gaatje boren we, om het eind van de breipen weer in de bol te kunnen terugbuigen, zodat de bollen niet kunnen kantelen.

Verstevig alle bevestigingen met tipjes metaallijm of iets dergelijks. Tenslotte geef je het geheel met lak een fris kleurtje.

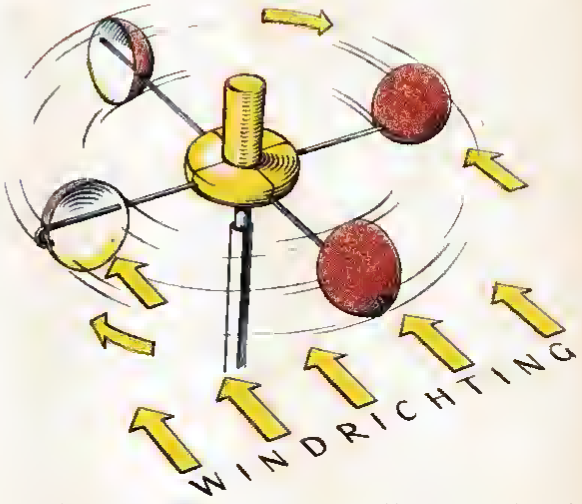

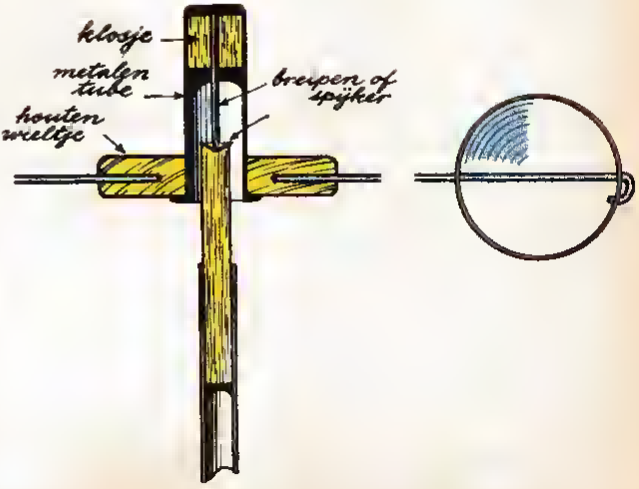

Na een opwindend avontuur keert de woonwagen met Pipo en zijn gezin terug uit het pool gebied naar het Zuiden In de wagen bevinden zich ook Snuf en Snuitje, die door Pipo verslagen werden en wier auto niet meer rijden kan...

Illustratie
JAN WESSELING

HET EINDE VAN EEN ZWERVERSBESTAAN...

SNEL glijdt de ijsvlakte onder de snelle poten door van het hert dat Prins Broesnof meegaf om de woonwagen door het moeilijkste barre gedeelte te trekken Petra kijkt even uit het achterraampje en rilt De lucht, boven het gebied waar ze net vandaan komen, is paars geworden, de poolnacht, die de hele winter duurt, is ingevallen Hagel en sneeuwstormen schuiven langs de horizon, de woonwagen blijft er net even voor! Soms stopt de wagen toch even omdat de kruiken van Pipo, die voorop zit, te koud geworden zijn Mammaloe heeft doorlopend een keteltje water op de kachel en zorgt voor aanvoer van warme kruiken voor haar man Snuf en Snuitje zitten te dommelen bij de kachel „Eigenlijk is het een schandaal!" bromt Mammaloe, „dat de verliezers van dit avontuur hier lekker binnen zitten, terwijl de winnaar buiten in de kou het hert moet sturen."

„Ach m-mevrouw," zegt Snuf, „u m-moet niet vergeten, ik b-ben zo ontzettend dom! Ik kan alleen maar mooie parels stelen! Mijn vriend Sn-Snuitje zou m-misschien wel 'n hert kunnen besturen, maar dat is toch zo'n v-verschrikkelijk lui mannetje, daar hebt u geen idee v-van, nietwaar Snuitje?"

De kleine parelduif springt overaind en begint met zijn vuisten te zwaaien. „Jij moet wat zeggen, Snuf!" roept hij „Jij die zelf alles bedorven hebt met je domme..."

„Hoho," roept Mammaloe en ze duwt Snuitje terug op zijn plaats, „het is al erg genoeg dat we jullie mee moeten nemen naar de bewoonde wereld! Als jullie nu ook nog de gezelligheid in ons rijhuisje gaan verstoren, zal ik jullie uit de wagen laten zetten! Dan zullen jullie wel manieren leren!"

Snuf en Snuitje houden op slag hun mond dicht! Als ze uit de woonwagen worden gegooid, zijn ze binnen een kwartier twee ijspoppen, daar voelen ze niets voor!

Tegen de volgende avond bereiken ze de grens van poolland, waar het ijs ophoudt en de vaste grond begint. Pipo is dolblij als hij die bruine rotsen ziet opdoemen Hij laat de wagen stoppen Mammaloe komt dadelijk naar buiten, nieuwsgierig als ze is „We hebben de ergste narigheid gehad," zegt Pipo „We blijven vannacht hier en morgen rijden we weer over achte grond van zand en steen Maar eerst moet ik ons rijdier loslaten!"

Pipo maakt het hart los en streelt het. „Welbedankt, vlugge draver!" zegt hij „Je hebt ons fijn geholpen!"

Het hert snuift, draait om de woonwagen heen en rent weg — terug naar de koninklijke stal in het Roomlje Rijk, waar het thuishoort.

De volgende dag wordt het ezeltje Nononono weer op de oude plaats voor de woonwagen gespannen Een ezel trekt veel minder snel, maar dat hindert niet, want ze hebben nu geen haast meer; de ergste koude ligt achter hen!

Door dezelfde landen als ze gekomen zijn, rijden ze weer terug, eerst de smalle landtong, later het land met de dennenbossen en de watervallen en daarna het ragenland Sopzonlé Twee weken doen ze daarover, maar als ze het regenlend gepasseerd zijn, blijkt dat al die moeite niet voor niets is geweest! De zon schijnt op de weg, de bloemen bloeien en geuren, de vogels zingen in de bomen en op de wegwijzers, en de mensen hebben lichte kleren aan en kleuren

geschreven door **WIM MEULDIJK**

op hun wagen. „Jipsekeejoepie!" jubelt Pipo, „hier is het zomer! Dag zangsijzen en wafelvrouwtjes, dag koebeesten en zoem-vliegen, hier zijn we weer! Kijk eens, een ijskarretje, wie wil er een ijsje van een kwartje?"

Maar zelfs Petra trekt een gezicht. „Brrr!" zegt ze, „we hebben ijs genoeg gehad! Voorlopig wil ik geen room-ijs meer proeven, een hele tijd niet! Minstens een week niet!"

De woonwagen rolt langs akkers an weilanden, de boeren leunen op hun schop en zwaaien naar het clownsgezin, ze geven weer voorstellingen op dorpspleintjes onder de kastanjebomen en ze slapen weer in koele herbergen, waar het verse bruine brood 's morgens naar stro en de bemel smaakt.

Natuurlijk zoekt Pipo weer de rustige kronkelwegen op, waarlangs lage dorpjes verscholen liggen met bewoners die nog niet schrikachtig geworden zijn door het geraas van auto's en motoren an die nog blij zijn met de komst van een clown en nog lang nagrinniken om zijn grappen.

Het gaat Snuf en Snuitje te langzaam! „Wij kunnen niet tegen dat getreuzel!" zegt Snuitje op een morgen tegen Pipo. „We zijn meer mensen voor snelheid en drukte, dus we gaan maar!"

„J-Ja clown!" zegt Snuf. „Nog w-wel bedankt voor je edelmoedigheid! Het is een lesje voor ons geweest, tenminste voor me vrind Snuitje! We zullen n-nooit meer p-parels stelen, mooie parels, fijne parels! Tenminste me vrind Snuitje niet! Dag clown, dag m-mevrouw Loe, dag P-Petra, tot kijk!"

De twee mannen wandelen weg. „Opgeruimd," mompelt Pipo. „Je had ze niet zulk lekker eten moeten geven, Mammaloe, dan waren ze wel eerder uitgestapt. Het was wel nodig, want onze woonwagen kraakt de laatste tijd, hij was te zwaar geladen!"

De volgende dag, als ze even bloemen hebben geplukt en pootje gebaad in een beekje, blijft Pipo opeens staan luisteren naast de woonwagen. „Sapperdeflap!" mompelt hij, „dat is raar! Nu zit er niemand in de wagen en nu staat hij toch te kraken- helemaal uit zichzelf!"

Mammaloe heeft het ook gehoord. „Pipo," zegt ze, „Weet je wat dat is? Dat zijn houtwurmen! Jij wou ze vorig jaar niet doodmaken toen we ze in de wanden van onze wagen ontdekten en nu zitten ze met een paar duizend tegelijk ons huisje op te eten! Oh, Pipo, een mens kan ook te goed zijn voor z'n medemensen!"

Pipo kijkt bedroefd. Hun woonwagen is hun enige bezit! Nononono kijkt aarzelend om, maar Pipo knikt, dat ze toch weer verder moeten gaan. „We zijn zo in het stadje waar we vroeger hebben gewoond! Daar gaan we naar de timmerman om een paar nieuwe planken in de bodem van onze wagen te laten zetten! Dan kunnen we weer jarenlang rustig reizen en trekken!"

Mammaloe knikt. Maar ze kijkt bezorgd als ze 's avonds het jurkje van Petra over een stoel hengt en de stoel plotseling in elkaar zakt! De volgende ochtend vroeg stoppen ze in het stadje voor de deur van de timmerman. Pipo gaat met hem praten en de man tikt met een hamer op de zijkant van de woonwagen om de schade op te nemen. Hij hoeft niet lang te zoeken. Bij die eerste hamerslag ploft de hele zijkant uit de woonwagen, een berg zaagsel valt over de flapschoenen van Pipo! De woonwagen is helemaal versleten! „Door ijs, sneeuw, hitte en regen zijn wa jarenlang getrokken," mompelt Pipo verdrietig. „Het is geen wonder dat ons huisje nu uit elkaar gerammeld is! Niks aan te doen! We nemen de wielen mee als aendenken, we brengen Nononono naar een aardige boer en zelf... zelf gaan we eens kijken of het zolderkamertje waar we vroeger hebben gewoond, weer te huur is! Kom, Mammaloe, sta maar niet te huilen, kom Petra, droog je traantjes! We hebben fijn gereisd en veel gezien, wa hebben rondgehobbeld over de aardbol, maar vandaag komt aan dat alles een einde! Ik ga werken in een vast circus, Mammaloe krijgt haar zolderkamer met mooie gordijntjes en Petra een school met vriendinnetjes!"

Nog eenmaal zuchten ze diep, alledrie... Dan wandelen ze weg. Nononono kijkt om en balkt weemoedig. De timmerman bergt zijn hamer op, pakt een bezem en veegt alles op... het zaagsel en de tranen... Het is afgelopen, uit!

WALT DISNEY

Mickey Mouse

Oh, Mickey boft dat hij mee mag doen in de „Grijp-je-rijk"-show! Ze laten je werken, maar de prijzen zijn het waard!

Ga uw gang maar, meneer Mouse . . . grijp het eerste voorwerp dat tussen uw vingers komt in onze grap-grabbel-zak!

Ha! Ik voel iets zachts . . bont of veren of zo!

GRIJP JE RIJK SHOW

GRAP GRABBEL-ZAK

Een papegaai? Nau, ik denk dat hij en Pluto wel goede maatjes zullen worden! Dank u wel!

Oh nee! U mag hem niet houden! U moet hem verkopen om een prijs te verdienen uit onze prijs-grabbel-zak!

En u mag de papegaai niet aan een vriend verkopen . . . vrienden doen vaak alles voor een andere vriend! U moet hem aan een vreemde verkopen, en de prijs . . eh . . . alstublieft!

Dat lijkt toch gemakkelijk!

FL. 1,00

Vlug nu, haast u . . . U moet aan het eind van het programma terug zijn. Succes!

Ja meneer!

B.V.D TV

Hihi! Meneer Mouse weet het nog niet, beste kijkers, maar die papegaai is heel moeilijk te verkopen! Blijft u kijken, dan merkt u straks wel WAAROM!

Och-ach! De show zit altijd vol grapjes! Ik hoop dat Mickey geluk heeft!

B.V.D.
TV
KANAAL
NUL
Ho ha! Het lijkt nogal gemakkelijk om deze mooie papegaai voor een gulden te verkopen aan een vreemde!
Ah! Door staat 'n man die van vogels houdt!
Meneer! Zou u deze prachtige papegaai niet willen kopen?
Gunst, ik ben bang dat ik hem niet kan betalen!
U hebt het mis! Hij kost maar EEN GULDEN!
Een gulden!?! Tjonge . . .
IK MOT U NIET!
Hè?
Oei! Geen wonder dat de prijs zo laag is!
Nee, dank u wel! Ik wil geen papegaai „die mij niet mot" . . . zelfs niet voor een gulden!
IK MOT U NIET!
Oh, grutjes!
Dus dat is het! Ik had kunnen weten dat ik er bij de „Grijp-je-rijk"show niet zo gemakkelijk af kwam!
Maar hij praat niet aan één stuk door!
Misschien heb ik deze keer geluk, en houdt hij zijn mond dicht terwijl ik probeer hem te verkapen!
BUS HALTE

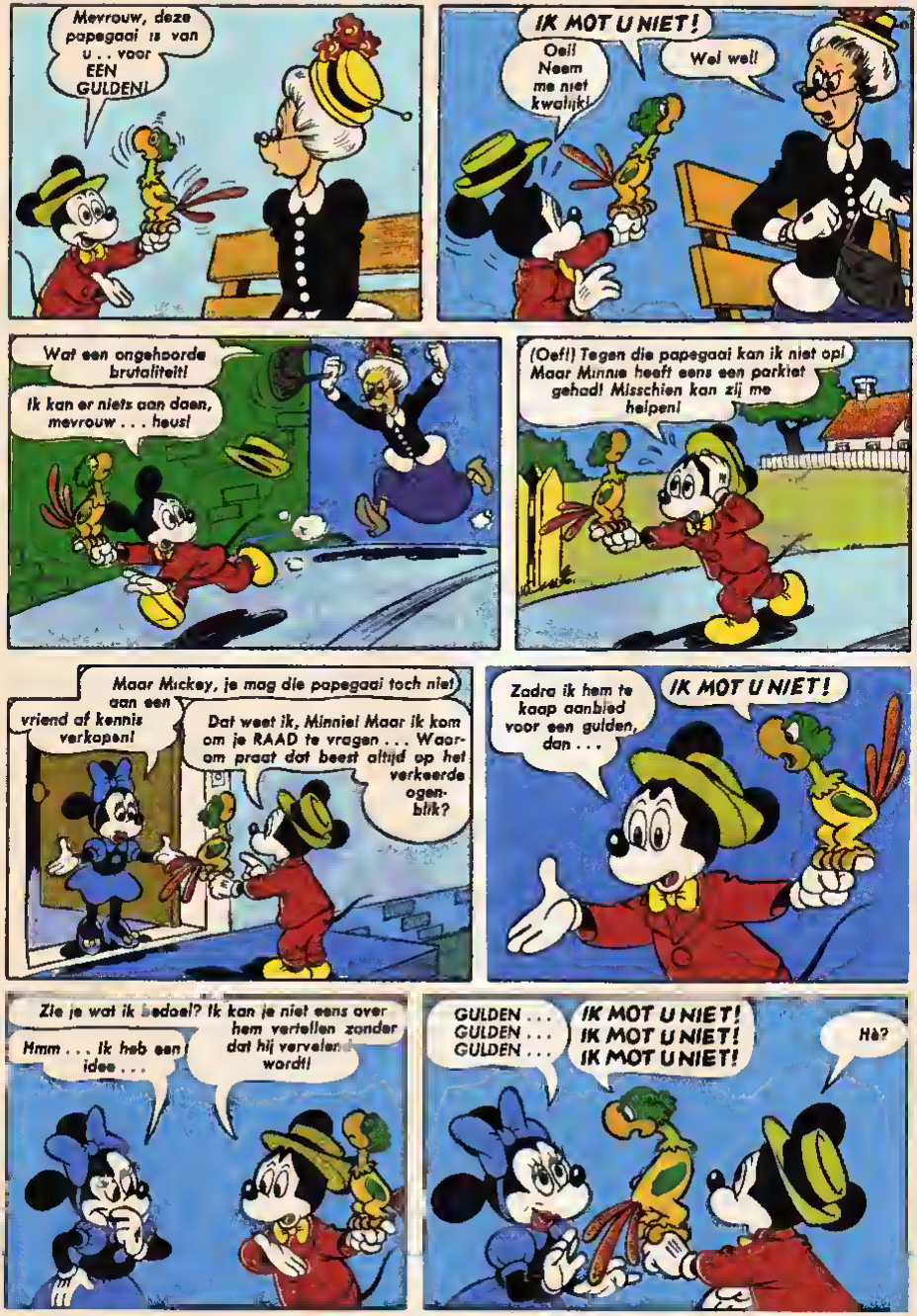
Mevrouw, deze papegaai is van u . . voor EEN GULDEN!
IK MOT U NIET!
Oei! Neem me niet kwalijk!
Wel wel!
Wat een ongehoorde brutaliteit!
Ik kan er niets aan doen, mevrouw . . . heus!
(Oef!) Tegen die papegaai kan ik niet op! Maar Minnie heeft eens een parkiet gehad! Misschien kan zij me helpen!
Maar Mickey, je mag die papegaai toch niet aan een vriend of kennis verkopen!
Dat weet ik, Minnie! Maar ik kom om je RAAD te vragen . . . Waarom praat dat beest altijd op het verkeerde ogenblik?
Zodra ik hem te koop aanbied voor een gulden, dan . . .
IK MOT U NIET!
Zie je wat ik bedoel? Ik kan je niet eens over hem vertellen zonder dat hij vervelend wordt!
Hmm . . . Ik heb een idee . . .
GULDEN . . .
GULDEN . . .
GULDEN . . .
IK MOT U NIET!
IK MOT U NIET!
IK MOT U NIET!
Hè?

Het is doodeenvoudig, Mickey! Die papegaai heeft geleerd om „Ik mot u niet" te zeggen, telkens als hij het woord „GULDEN" hoort!
Dus daarom moet ik hem voor een gulden verkopen!
Hal Kom mee! Ik kan ook slim zijn! Kijk maar eens!
VERHUIZING
Hij is van u, meneer . . . voor maar VIER KWARTJES!
Vier kwartjes?
U bedoelt dat de prijs maar EEN . . . (sput!)
U hoeft het niet te zeggen! We weten allemaal wel hoeveel vier kwartjes samen zijn!
PATS!
Jullie zijn me een stelletje rareni Maar ik kan zo'n koopje niet voorbij laten gaan!
Dank u!
KLINK!
Wat een bof!
(Oef!) Het is gelukt!
Hé, Sam! Kijk eens wat een mooie papegaai ik heb gekocht . . voor maar EEN GULDEN!
Oh, nee!
IK MOT U NIET!
Hal Hal Ben jij daar even lekker ingevlogen!

Geef mij m'n gulden terug!
IK MOT UNIET!
(Kreun!) Zo lang-zomerhond moet IK die papegaai niet meer!

Het is mislukt! Er zit niets anders op dan dat ik hem tegen het eind van de show naar de studio terug breng!
Hmm . . .

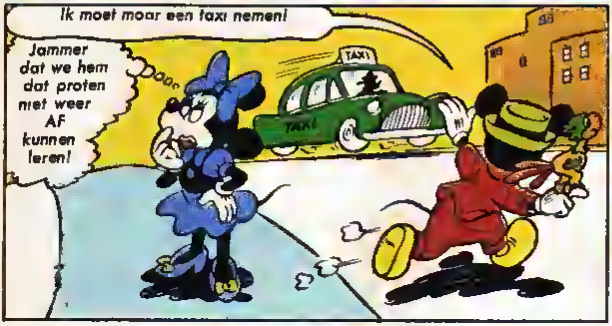
Ik moet maar een taxi nemen!
Jammer dat we hem dat praten niet weer AF kunnen leren!
TAXI
TAXI

Wacht even, Mickey! Ik ga met je mee! Ik heb zojuist een idee gekregen!

Ik ga die papegaai er een paar woorden bijleren!
Nou, ook al zegt hij er „neem me niet kwalijk" achter aan — het blijft een belediging!

Nee, Mickey! Hij gaat niet zeggen dat het hem spijt! We veranderen die belediging gewoon in iets aardigs door hem er een paar woordjes bij te leren!

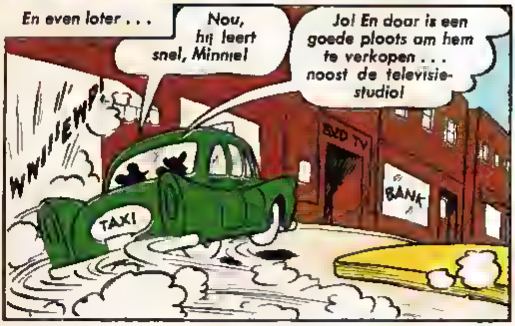
En even later . . .
Nou, hij leert snel, Minnie!
Jo! En daar is een goede plaats om hem te verkopen . . . naast de televisie-studio!
WWIJEW!
TAXI
BANK

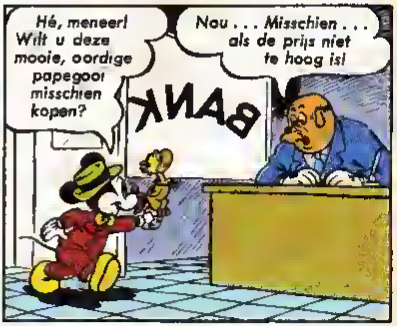
Hé, meneer! Wilt u deze mooie, aardige papegaai misschien kopen?
Nou . . . Misschien . . . als de prijs niet te hoog is!
BANK

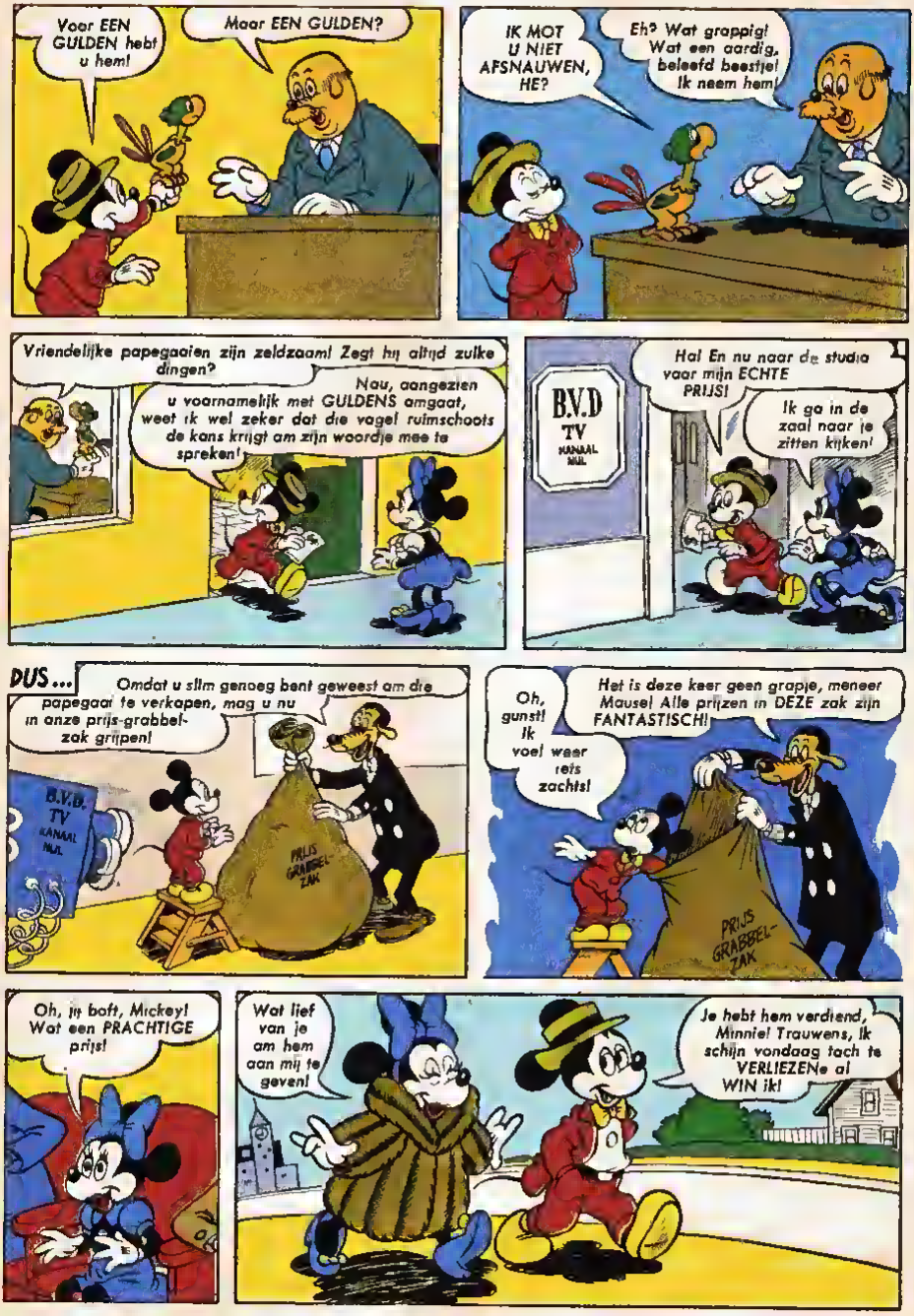
Voor EEN GULDEN hebt u hem!
Maar EEN GULDEN?
IK MOT U NIET AFSNAUWEN, HE?
Eh? Wat grappig! Wat een aardig, beleefd beestje! Ik neem hem!
Vriendelijke papegaaien zijn zeldzaam! Zegt hij altijd zulke dingen?
Nou, aangezien u voornamelijk met GULDENS omgaat, weet ik wel zeker dat die vogel ruimschoots de kans krijgt om zijn woordje mee te spreken!
Hal En nu naar de studio voor mijn ECHTE PRIJS!
B.V.D TV KANAAL NUL
Ik ga in de zaal naar je zitten kijken!
DUS...
Omdat u slim genoeg bent geweest om die papegaai te verkopen, mag u nu in onze prijs-grabbel-zak grijpen!
B.V.D. TV KANAAL NUL
PRIJS GRABBEL ZAK
Oh, gunst! Ik voel weer iets zachts!
Het is deze keer geen grapje, meneer Mause! Alle prijzen in DEZE zak zijn FANTASTISCH!
PRIJS GRABBEL-ZAK
Oh, jij boft, Mickey! Wat een PRACHTIGE prijs!
Wat lief van je om hem aan mij te geven!
Je hebt hem verdiend, Minnie! Trouwens, ik schijn vandaag toch te VERLIEZEN al WIN ik!

de vijf op avontuur

door ENID BLYTON

De dag nadat er op Huize Kirrin is ingebroken, verdwijnt George met Timmie, spoorloos! De overgebleven drie kinderen maken zich erg ongerust. Dan verschijnt het zwervertje Jo, met een briefje

JUUL deed de voordeur open. Jo gaf hem zonder iets te zeggen een blanco enveloppe. Juul, die geen flauw idee had wat erin zat, scheurde hem open. Het meisje wilde weggaan, maar Juul greep haar vast en hield haar tegen, terwijl hij met klimmende verbazing de inhoud van de brief las.

„Dick!" riep hij uit. „Hou Jo eens vast. Laat haar niet gaan. Breng haar naar binnen. Dit is heel ernstig."

Maar Jo wilde niet naar binnen gebracht worden. Ze glipte en spartelde tegen en ze schopte Dick zo hard ze kon met haar blote voeten. „Laat me los! Ik heb niets gedaan! Ik heb alleen maar dat briefje gebracht!"

„Hou op met dat gegil en stel je niet zo aan," zei Dick. „Ik wil je geen pijn doen, dat weet je best. Maar je gaat mee naar binnen."

Maar Jo bleef tegenspartelen en trekken en schoppen. Het kostte Juul en Dick de grootste moeite om het tegenspartelende meisje in de eetkamer te krijgen en de deur dicht te doen. Anneke volgde hen met een angstig gezicht.

„Luister," zei Juul, toen de deur dicht was. „Dit klinkt ongelooflijk!" Hij hield het getypte briefje zo dat de anderen het konden zien terwijl hij las:

„We willen het tweede notitieboekje hebben' dat met de tekeningen erin. We zullen niet rusten vóór we het hebben. Zoek het op en leg het onder de laatste tegel van het paadje achter in de tuin. Leg het daar vanavond neer. We hebben het meisje en de hond. We zullen hen weer vrijlaten als wa het boekje in handen hebben. Als je de politie erbij haalt, zal het meisje, noch de hond ooit terugkomen. Het huis wordt bewaakt, probeer dus niet naar de politie te gaan. De telefoonverbinding is verbroken.

Doe het licht aan in de voorkamer als het donker geworden is en ga daar alle drie zitten met het keukenmeisje. We moeten kunnen zien dat jullie daar zitten. Om elf uur moet de grote jongen het huis verlaten, met een lantaarn naar de aangegeven plaats gaan en het boekje daar neerleggen. Dan moet hij teruggaan naar de verlichte kamer. Je zult de schreeuw van een uil horen als we het boekje hebben. Daarna zullen het meisje en de hond terugkomen."

Toen Juul het briefje had voorgelezen, barstte Anneke in snikken uit, ze klemde zich aan Juul vast. „Juul! Juul! George is helemaal niet thuisgekomen toen ze gisteravond met Timmie is gaan wandelen; toen hebben ze haar overvallen. En ze hebben Timmie ook. O, waarom zijn we haar niet dadelijk gaan zoeken."

Het gezicht van Juul stond grimmig. Hij dacht ingespannen na. „Ja, iemand heeft op de loer gelegen, dat staat vast. George en Timmie werden ontvoerd. De man die hen ontvoerde — of misschien waren het er meer — kwam terug naar het huis en deed de voordeur dicht. Er bestaat een grote kans dat er de hele dag iemand in de buurt is geweest om te zien of wa ons bezorgd over George maakten!"

„Wie heeft je dit briefje gegeven?" zei Dick scherp en keek Jo aan.

Illustratie:
TED MATHIJSEN

Ze beefde als een riet „Een man," stamelde ze
„Wat voor een man?" vroeg Juul.
„Weet ik niet," zei Jo
„Ja, dat weet je wel," zei Dick „Je móet het vertellen, Jo." Jo staarde nors voor zich uit Dick schudde haar door elkaar en het meisje probeerde zich los te rukken Maar Dick hield haar stevig vast. „Voortuit vertel hoe die kerel eruit zag," zei hij
„Hij was groot en had een lange baard en een lange neus en bruine ogen," ratelde Jo eensklaps „Hij was gekleed als een visser, en hij sprak een vreemde taal"
De twee jongens keken haar streng aan. „Ik geloof dat je dat allemaal maar verzint, Jo," zei Juul
„Nietwaar," zei Jo stug „Ik had hem nog nooit eerder gezien."
„Jo," zei Anneke en nam Jo's kleine bruine handje in de hare, „Jo, je moet ons eerlijk alles zeggen wat je weet. We maken ons echt ongerust over George" Tranen sprongen haar in de ogen en ze kon bijna niet spreken.
„Net goed voor die George als ze haar hebben meegenomen," zei Jo fel „Ze is gemeen tegen me geweest, ze is een naar onvriendelijk wicht Net goed Ook al zou ik iets weten — dan zou ik het jullie nog niet vertellen."
„Zo, dus je weet wel wat," zei Dick. „Je bent een gemeen klein melsje, Jo ik wil niets meer met je te maken hebben Ik had eerst medelijden met je en ik vond je aardig, maar dat is nu allemaal voorbij."
Jo staarde nors voor zich uit, maar nu blonken er tranen in haar ogen. Ze draaide haar hoofd om. „Laat me gaan," zei ze. „Die man gaf me een kwartje voor het wegbrengen van die brief, dat is alles wat ik weet"
„Laat haar maar gaan," zei Juul „Ze is net een wilde boskat ze kan alleen maar krabben en grauwen Ik dacht dat er nog wel iets goeds in haar zat, maar ik heb me vergist"
„Ja, ik ook," zei Dick en liet Jo's arm los „Ik vond haar zelfs wel aardig Ga maar, Jo. We hebben je niet meer nodig"
Jo rende naar de deur, rukte die open, holde de gang door en het buis uit Het bleef even stil toen ze weg was
„Juul," fluisterde Anneke, „wat moeten we doen? Zal ik stiekem naar de politie gaan?"
Juul dacht even na „Nee," zei hij tenslotte, „ik geloof dat het deze kerels ernst is We mogen niet riskeren dat er iets met George gebeurt"
„Maar Juul, we kunnen toch niet blijven zitten en niets doen!"
„Dat weet ik. Maar we moeten goed nadenken," zei Juul. „Wisten we maar waar George naar toe is gebracht! Dan zouden we haar misschien kunnen redden Maar ik zou niet weten hoe we daarachter moeten komen"
„Een van ons zou zich kunnen verbergen aan het eind van het tuinpad," stelde Dick voor „Als de kerel dan komt om het boekje weg te halen, zouden we hem kunnen volgen Misschien brengt hij ons bij de plaats waar George verborgen wordt gehouden"
„Je vergeet dat we allemaal in de verlichte kamer moeten zitten," zei Juul. „Ze zien dus dadelijk als een van ons mankeert Zelfs Joan moet erbij zitten Nee, dat jij wilt, is niet uitvoerbaar"
„Komt er vanavond nog iemand aan de deur?" vroeg Anneke, „een van de leveranciers bijvoorbeeld?" Ze fluisterde, omdat ze het gevoel had dat zelfs de muren oren hadden
„Nee, Anders zouden we hem een briefje mee kunnen geven," zei Juul Toen gaf hij eensklaps met zijn vuist een klap op tafel
„Wacht eens even! Ja, natuurlijk, de krantenjongen komt! Meestal komt hij het laatst bij ons Maar misschien is het gevaarlijk hem 'n briefje mee te geven. Kunnen we niet iets beters bedenken?"
„Luister," zei Dick en zijn ogen glinsterden van opwinding „Ik heb het! Ik ken die krantenjongen Hij is niet kwaad. We zetten de voordeur op een kier en trekken hem naar binnen als hij de krant in de bus wil stoppen Ik ga vlak daarna naar buiten met zijn pet op en zijn krantentas om, ik fluit net als hij, ik spring op zijn fiets en rij weg Als ze het huis in de gaten houden zullen ze niet merken dat ik die krantenjongen ben! Als het donker is geworden, sluip ik naar de achterturn, wacht tot ze het boekje komen halen ... en ga de mannen achterna!"
„Mooi zo, Dick!" zei Juul, die het plan snel overdacht. „Ja, ik geloof dat dat wel zal lukken! Ik geloof dat het beter is om te zien wie er komt, dan de politie te waarschuwen Want als die ontvoerders kwaad worden, moet George het bezuren Wat dat notitieboekje betreft, we moeten een of ander boekje opzoeken en het inpakken, met een briefje erbij

dat we hopen dat 't het goede is De man die het komt halen, moet een pakje vinden dat hij mee kan nemen naar de ontvoerders Ik geloof niet dat hij het pakje zal openmaken, en zelfs als hij dat doet, zal hij nog niet weten of hij 't gezochte boekje te pakken heeft"

„Ga eens een boekje opzoeken, Anneke," zei Dick „Ik ga op de uitkijk staan voor de krantenjongen"

Anneke, die blij was dat ze iets te doen had, holde naar de studeerkamer van oom Henk Haar handen beefden toen ze de ene lade na de andere open trok Ze zocht een flink notitieboek, waarvan 'n pakje zou kunnen worden gemaakt

Juul ging met Dick naar de voordeur Ze stonden geduldig te wachten, hoorden de klok zes uur slaan, toen half zeven en tenslotte zeven uur

„Daar komt hij!" zei Dick eensklaps „Let op — we sleuren hem naar binnen Hallo, Sid!"

Sid, de krantenjongen, wist niet hoe hij het had toen hij eensklaps door Juul naar binnen werd getrokken. Hij wilde juist de krant in de bus stoppen en hij begreep er helemaal niets van, toen zijn versleten pet van zijn hoofd werd gerukt en Dick hem zonder enige nadere uitleg de tas met kranten van zijn schouders nam

„Hé," zei hij zwakjes „Wat doen jullie?"

„Ja, het is allemaal in orde, Sid," zei Juul geruststellend. Maar hij hield de krantenjongen stevig vast „Het is maar een grapje We hebben een verrassing voor je"

Sid hield niet van zulke grapjes Hij spartelde tegen, maar hij gaf de strijd weldra op Juul was groot en sterk en wist niet van wijken Sid draaide zich om en zag Dick met de grote gerutte pet op één oor en de tas over zijn schouder de deur uit stappen Z'n mond zakte open van verbazing toen hij Dick op zijn fiets zag springen en de laan uitrijden.

„Wat gaat hij doen?" vroeg Sid verbaasd aan Juul. „Ik vind het maar een rare grap"

„Ja, dat weet ik Ik hoop dat je er niet kwaad om bent," zei Juul en hij leidde Sid met vaste hand naar de eetkamer

„Iemand heeft zeker met hem gewed dat hij die kranten niet zou durven hezorgen," zei Sid „Dat is het toch zeker, een weddenschap?"

„Je bent een snuggere jongen, Sid," zei Juul en knikte Sid strsalde van voldoening

„Er zijn er nog maar twee te bezorgen, bij twee hoerderijen, een eindje verder de weg af Moeilijk is het dus niet. Wanneer komt hij terug?"

„O, straks," zei Juul vaag. „Blijf je bij ons eten, Sid?"

Sids ogen rolden bijna uit zijn hoofd. „Eten bij jullie?" stamelde hij. „Sjonge! Daar zeg ik geen nee op!"

„Goed, ga dan maar zitten en ga een poosje lezen," zei Juul en gaf hem een paar boeken met stripverhalen „Ik ga even aan het keukenmeisje zeggen dat ze iets lekkers voor jou moet klaarmaken."

Sid snapte er niets van. Waarom werd hij eensklaps zo gul onthaald? Maar hij voelde wel iets voor een lekker maal en een poosje uitrusten Sjonga, wat zou zijn moeder wel zeggen als ze hoorde dat hij in Huize Kirrin had gegeten?

Sid kon er niet over uit dat hij zo'n heerlijke avond had Eerst kreeg hij wat hij noemde een „machtig" goed diner met ham en eieren en gehakken aardappelen en sla en 'n groot stuk chocoladetaart toe Van die taart at Sid ongeveer driekwart op „Ik ben dol op chocoladetaarten," vertrouwde hij Anneke toe „Dat weet Joan — ze weet dat ik gek ben op alles dat met chocolade te maken heeft Ze is bevriend met mijn moeder en daarom weet ze het"

Anneke giechelde en knikte Ze vermaakte zich kostelijk met Sid, hoewel ze zich nog steeds bezorgd maakte over George Maar Sid was zo grappig, ook al was dat helemaal niet zijn bedoeling. Hij genoot geweldig van zijn avond en hij het niet na dat ieder ogenblik weer te zeggen

Ja, hij was een heel prettige gast Het gebeurde niet dagelijks dat iemand zo dankbaar was voor alles wat hij kreeg Toen hij had gegeten, ging hij naar de keuken en bood aan voor Joan af te wassen

Om elf uur ging Juul het pakje dat Anneke had klaargemaakt, onder de steen aan het eind van het tuinpad leggen Anneke had een oud dictaatschrift gevonden — een dat er helemaal niet belangrijk uitzag — het keurig netjes ingepakt en er een touwtje omheen gedaan. Juul had er een briefje bij geschreven

„Hier is het notitieboekje. Stuur onze nicht alsjeblieft onmiddellijk terug. Jullie krijgen grote moeilijkheden als je dat niet doet."

Juul knipte zijn lantaarn aan en liep het tuinpaadje af Toen hij aan de laatste tegel kwam, zag hij dat die was losgemaakt Zonder moeite kon hij hem optillen en het pakje eronder schuiven. Iemand had er al een boite onder gemaakt. Hij keek voorzichtig om zich heen, zich afvragend of Dick zich hier ergens in de buurt verborgen hield, maar hij zag niemand. Nog geen twee minuten later was hij terug in de verlichte huiskamer, waar hij weer meespeelde met de anderen Hij hield zich van de domme, hij wilde Sids plezier niet bederven en bovendien was hij met zijn gedachten bij Dick Zou alles goed gegaan zijn?

Ze schrokken allemaal toen ze eensklaps het gekrijs van een uil hoorden. Juul, Joan en Anneke keken elkaar aan Ze begrepen dat dit het afgesproken teken was dat het pakje was gevonden Nu moesten ze Sid zien kwijt te raken en op Dick wachten

Joan, die ook in het komplot was, verdween naar de keuken en kwam even later terug met kopjes chocolade en warme broodjes Sids ogen glinsterden Sjonge, wat een avond!

Sid vertelde het ene verhaal na het andere. Hij kon geweldig opsnijden over de successen die hij had gehad met ganzeborden en domino

„Je moeder zal zich wel ongerust over je maken," zei Juul tenslotte met een blik naar de klok „Het is al erg laat"

„Waar is mijn fiets?" vroeg Sid, die begreep dat de „mooiste avond van zijn leven" om was „Is die broer van je nog niet terug? O, zeg hem maar dat hij de fiets tegen mijn huis zet, maar niet te laat, want Ik heb hem morgenochtend weer nodig als ik de kranten moet rondbrengen En mijn pet ook"

„Ja, ja, dat begrijp ik," zei Juul, die zich doodmoe voelde „Luister eens Sid," ging hij verder, „het is al erg laat en misschien zwerft er slecht volk langs de weg Als iemand je aanspreekt, zet je het op een lopen en je blijft doorlopen tot je thuis bent"

„Sjonge," zei Sid en hij streek door zijn haren. „Ja, ik zal er vandoor gaan" Hij gaf hun allemaal plechtig de hand en vertrok

En wat was er intussen met Dick geheurd? Hij was weggefietst op het karretje van Sid, met Sids pet op en Sids tas om zijn nek Hij dacht dat hij iets zag bewegen achter de heg die langs de laan liep en hij stapte expres af en deed alsof er iets aan zijn voorwiel mankeerde Ze moesten goed kunnen zien dat hij de krantenjongen was! Hij reed naar de twee boerderijen en deed de kranten in de bus, toen vervolgde hij zijn tocht naar het dorp en zette de fiets van Sid tegen zijn huis Dick ging een tijdje naar de bioscoop, tot het zo donker was geworden dat hij veilig terug kon sluipen naar Huize Kirrin

Hij legde de terugweg af langs een grote omweg Zonder dat er iets hijzonders gebeurde, bereikte hij de achterkant van de tuin Waar zou hij zich verstoppen? Had zich daar iemand verborgen? Als dat zo was, liep het scheef — en zou hij ook in de val lopen!

Wie zijn de mensen die George verhargen handen en zo'n kastbare losprys voor haar eisen? Volgende week kunnen jullie daar meer over lezen!

Tot de nieuwste „De Vijf"-boeken behoren o.a. De Vijf als detectives - De Vijf en de verdwenen geleerden - De Vijf en de schat van de strandjutter - De Vijf op de oude boerderij.

Heb je die al

In juni van dit jaar werd in Parijs de grote internationale postzegeltentoonstelling „Philatec Paris 1964" geopend, waarop naast de postzegel ook speciaal de aandacht werd gevestigd op het onderwerp telecommunicatie (lange-afstandberichtgeving). De Franse PTT toonde machines die volkomen automatisch brieven sorteren en apparaten bestemd voor het onderhouden van een verbinding met ruimtevaartuigen. In het midden van de tentoonstellingszaal stond een grote raket opgesteld.
In Frankrijk verschenen er op 14 december 1963 11 mei 1964 en op 5 juni 1964 postzegels die de aandacht op deze tentoonstelling vestigden.
De laatstgenoemde zegel was alleen verkrijgbaar tegelijk met een toegangsbewijs.
Ook de buurlandjes Andorra en Monaco kwamen met een speciale Philatec-zegel uit. Op die van Monaco (hiernaast) zie je hoe men in het oude Egypte berichten doorgaf door middel van lichtsignalen met daarboven een juist gelanceerde moderne ruimteraket.

Televisie-brand

Engelands hoogste bouwwerk is de kort geleden voltooide 174 meter hoge televisietoren in Londen.
Men is geweldig trots op dit hoge gebouw en je kunt wel begrijpen dat men dan ook niet weinig schrok toen er onlangs rook uit de ramen van de bovenste verdiepingen kwam. De boel stond daar blijkbaar in de brand en dus werd direct de brandweer gealarmeerd. Deze constateerde echter dat er van brand geen sprake was. Het waren flarden van laaghangende wolken, die men voor de rook van de brand aanzag.
Men moet er in Londen nog even aan wennen dat heel hoge gebouwen af en toe tot in de wolken reiken.

ditjes en datjes van Donald Duck

Snuggere Joost

Onderwijzer: „Als ik nu eens een gat boorde dwars door de aarde heen en daardoor kroop, waar zou ik dan uitkomen?"
Joost: „Uit het gat, meneer."

Chocolade egeltjes

Om deze lekkere egeltjes te maken heb je nodig 8 repen chocolade, 100 gram plantevet, 2 lepels melk en 100 gram poedersuiker.
Voor de garnering chocoladehagelslag en wat witte muisjes.
Breek de repen chocolade in een kleine schaal in brokjes en voeg melk toe. Zet het schaaltje in een pan met kokend water. Op deze manier zal de chocolade vloeibaar worden. Laat in een ander pannetje op een kleine vlam het vet smelten, maar niet heet worden.
Doe de gezeefde poedersuiker erbij en roer de gesmolten chocolade erdoor. Laat het mengsel afkoelen en wat stijf worden. Daarna rol je er ovale balletjes van. Pak zo'n balletje tussen duim en wijsvinger vast en duw het in de chocoladehagelslag.
In het kopje dat je met duim en wijsvinger gevormd hebt, duw je aan beide zijden een oogje, waarvoor je een wit muisje gebruikt.
De chocolade egeltjes hard laten worden en bij een kopje thee presenteren.

Hoeveel druppeltjes??

Een mijnheer in Filadelfia wilde graag weten hoeveel druppels water er in een emmer gingen.
Hij besloot er zijn vakantie aan op te offeren en ging dag in, dag uit met behulp van een pipet „druppeltje voor druppeltje" een emmer vullen.
Toen zijn vakantie om was, bleek de emmer nog niet voor de helft gevuld te zijn. De mijnheer besloot toen de volgende zomervakantie verder te gaan.

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

VANG. WAARD!
TOM POES! DAT IS VERRAAD!
VANG. SUPER!
NOEM JE DÀT EEN LIST?... DE HANDSCHOENEN AAN EEN SCHURK GEVEN?!
NIET AAN ÉÉN SCHURK. HEER OLLIE. MAAR AAN TWEE
DES TE ERGER! ZE ZULLEN ME MISHANDELEN. ZE ZULLEN..
NEE. NIET U...
MAAR ELKAAR ZULLEN ZE TE LIJF GAAN! LET MAAR EENS OP..

GEEF MIJ DIE ANDERE HANDSCHOEN. SUPER. DAN HEB IK HET STEL COMPLEET.
NEE HOOR. GEEF MIJ DE JOUWE MAAR.
KLETS NIET EN GEEF OP! OF IK ZAL JE DE KRACHT VAN DEZE HANDSCHOEN LATEN VOELEN.
KOM MAAR OP! IK HEB ER ÓÓK EEN DIE NIET MIST!
DÁÁR DAN!
HAHA. IS DAT ALLES?
GEEN RUZIE! GEEN RUZIE! DE HANDSCHOENEN MOGEN NIET GESCHEIDEN ZIJN!
JE HOORT HET, DRIES. DOE NOU NIET KINDERACHTIG. LAAT MIJ ZE ALLE TWEE HEBBEN.
NEE! IK WIL ZE ALLE TWEE!

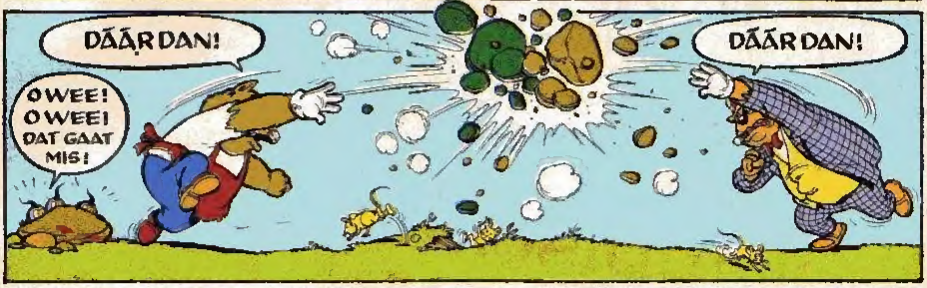

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731961. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396184. P.C.R. 86491. Prijs 6 fr. **Overig buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1964 Walt Disney Productions

MET BRIO OP BEZOEK IN TOKIO EN INNSBRUCK

GRATIS BIJ Brio
80 Olympische foto's

VOOR DIT ALBUM

(niet gebruiken als je gireert)

★ BESTELBON ★ BESTELBON ★

Zend mij het album „Olympische Spelen 1964". Ik sluit hierbij in f 1.75 aan postzegels.

Naam: .....

Adres: .....

Woonplaats: .....

Provincie: .....

BESTELBON ★ BESTELBON ★

Bij elk pakje Brio **gratis** één van de 80 onvergetelijke Olympische foto's. Zo spaar je vlug een machtig mooi album vol. Dat album - geschreven door bekende sportjournalisten - kun je nu nog extra voordelig krijgen. Vóór 1 december 1964 besteld, kost het maar f 1.75. (Daarna f 2.25)

Bestellen kun je: **a)** d.m.v. de **bestelbon** (overschrijven mag en ook de BRIO-leverancier heeft bestelbonnen); adresseer aan van den Bergh en Jurgens N.V., Postbus 56, Rotterdam. **b)** d.m.v. giro-overschrijving op gironummer 152600 t.n.v. van den Bergh en Jurgens N.V., Rotterdam.